# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci **žalobce: EBH Financial Services CZ, a. s.**, se sídlem Jankovcova 1518/2, Praha 7, zastoupeného JUDr. Markem Bánským, advokátem se sídlem Elišky Krásnohorské 10/2, Praha 1, proti **žalovanému: Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu**, se sídlem Štěpánská 28, Praha 1, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 31. 10. 2006, č. j. FŘ - 15440/13/06, č. j. FŘ – 15817/13/06 a č. j. FŘ – 15819/13/06, ve věci daně z přidané hodnoty, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 2. 2010, č. j. 5 Ca 3/2007 – 62, o přiznání odkladného účinku,

**t a k t o :**

Kasační stížnosti **s e** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á**.

## O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutím žalovaného ze dne 31. 10. 2006, č. j. FŘ -15440/13/06, č. j. FŘ – 15817/13/06 a č. j. FŘ – 15819/13/06. Těmito rozhodnutími byla zamítnuta odvolání stěžovatele proti dodatečným platebním výměrům vystaveným dne 24. 2. 2006 Finančním úřadem pro Prahu 7, kterými byla stěžovateli doměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období červenec – září 2002 v celkové výši 11 157 982 Kč.

Stěžovatel současně navrhl i přiznání odkladného účinku kasační stížnosti s tím, že nemá v současné době dostatek hotovosti k uhrazení požadované částky a je přesvědčen, že okamžitý odprodej majetku pod cenou by pro něj znamenal těžko napravitelnou škodu a ochromil by jeho chod. Je přesvědčen, že přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti se nijak nedotkne práv třetích osob a ani neodporuje veřejnému pořádku.

Kasační stížnost nemá podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze

návrhu přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

V této souvislosti Nejvyšší správní soud poukazuje na svoji judikaturu, dle které „*nenahraditelná újma, která by stěžovateli při výkonu nebo jiných právních následcích rozhodnutí mohla vzniknout, a jež je základní podmínkou pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti [§ 73 odst. 2 s. ř. s.], musí představovat výjimečný a závažný stav, který již nelze v dalším běhu času nijak odčinit*“ (srov. např. usnesení ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 - 59, dostupné na www.nssoud.cz). Důvody možného vzniku nenahraditelné újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Je proto logické, že v řízení o přiznání odkladného účinku nese břemeno tvrzení právě stěžovatel a nikdo jiný nemůže jeho tvrzení nahradit. Soud posuzuje jím uvedené skutečnosti dle ustanovení § 73 s. ř. s., není však povinen ani oprávněn tyto skutečnosti jakýmkoli způsobem sám dovozovat.

V projednávané věci stěžovatel uvádí, že v současné době nemá dostatek finančních prostředků v hotovosti k uhrazení požadované částky. Naznačuje, že by tento nedostatek finančních prostředků musel řešit odprodejem majetku, což by pro něj znamenalo těžko napravitelnou škodu a ochromilo jeho další chod. Tato tvrzení však nejsou bez dalšího způsobilá prokázat hrozbu nenahraditelné újmy. Vzhledem k výši částky, která byla stěžovateli vyměřena napadenými rozhodnutími žalovaného, vyzval předseda senátu Nejvyššího správního soudu stěžovatele usnesením ze dne 2. 6. 2010, č. j. 9 Afs 27/2010 – 91, aby ve lhůtě 5 dnů ode dne doručení tohoto usnesení doplnil návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a současně v této lhůtě předložil doklady k prokázání svých tvrzení. Stěžovateli bylo toto usnesení doručeno dne 4. 6. 2010, ve stanovené lhůtě však na výzvu soudu nijak nereagoval.

Nejvyšší správní soud vyzval taktéž dne 4. 6. 2010 žalovaného, aby se vyjádřil ve lhůtě 5 dnů ode dne doručení k návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Ve vyjádření ze dne 8. 6. 2010 žalovaný uvedl, že dle jeho názoru nejsou podmínky pro přiznání odkladného účinku splněny, neboť by se zvyšovalo riziko, že se později daň nepodaří vybrat, což je v rozporu s veřejným zájmem. Dále uvedl, že přestože správce daně povolil stěžovateli posečkání tak, jak o něj požádal, stěžovatel neuhradil ani část z dodatečně vyměřené daně a nenavrhl správci daně splátky, které by pro něj jistě nebyly likvidační.

S ohledem na výše uvedené neshledal Nejvyšší správní soud pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zákonem stanovené důvody, neboť tvrzení stěžovatele uplatněné v kasační stížnosti, které nebylo přes výzvu soudu doplněno, není pro prokázání hrozby nenahraditelné újmy dle konstantní judikatury dostatečné. Z vyjádření žalovaného navíc vyplývá, že přiznání odkladného účinku

by bylo v rozporu s veřejným zájmem, neboť by zvyšovalo riziko, že se daň později nepodaří vybrat. Proto soud rozhodl, jak je ve výroku výše uvedeno.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. června 2010

JUDr. Radan Malík
předseda senátu